

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Габрово, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ III в публично заседание на пети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

Членове: Ива Димова
Симона Миланези

при участието на секретаря Весела Хр. Килифарева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Въззивно гражданско дело № 20214200500314 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано е по въззивна жалба на ищцата Г.Б. ,подадена чрез пълномощника адв.Б. срещу постановеното решение по гр.д.№960/2020г. на СевлиеВСки районен съд.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания съдебен акт. Твърди се, че съдът неправилно е ценил доказателствата по делото ,като се цитират част от мотивите на решението. Жалбоподателката излага фактическа обстановка за случилото се на 05.02.2020г., която счита за установена от доказателствата по делото. Пзовава се както на фактическия състав на чл.50 ЗЗД, така и на фактическия състав на чл.49 ЗЗД. Сочи ,че дървото е част от зелената система на града ,собственост е на ответната община и е нейно задължението да поддържа декоративната растителност в състояние , неувреждащо други вещи, че тя осъществява контрола по преместването ,премахването, кастренето на дърветата и храстовата растителност. Жалбоподателката се позовава на констатации на вещото лице Д.З. относно необходимостта от периодично подкастриране на клоните на дървото съгласно предвиденото в чл.32,ал.2 от Наредбата за изграждане и опазване на зелените системи на територията на Община Севлиево, и за състоянието на клона. Твърди ,че е проявено бездействие от органи на ответната община, не е

направено необходимото обследване на дървото , като при такова би се установило ,че е наложително предприемането на съответните мерки спрямо процесното дърво, с което би се избегнало увреждането на автомобила. Оспорва основателността на възражението на ответника, че вредата е настъпила в резултат на непреодолима сила – падналият обилен снеговалеж на 5 срещу 6 февруари 2020г.

Претендира се за отмяна на обжалваното решение .

В депозирания писмен отговор от ответника, чрез неговия пълномощник ,се оспорва въззивната жалба като неоснователна, по наведени подробни доводи .

Въззивната жалба е подадена в законния срок ,от надлежна страна ,срещу подлежащ на обжалване акт и е процесуално допустима.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е отхвърлил предявен от Г.Б. срещу Община Севлиево иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди от 822,80лв.,квалифициран по чл.49 ЗЗД.

Решението на първоинстанционния съд е валидно и допустимо.

Дадената от първоинстанционния съд правна квалификация по чл.49 ЗЗД е основана на заявените с уточняващата молба от 21.01.2021г. твърдения от ищцата, че причинените вреди върху собствения ѝ лек автомобил се претендират не само поради факта на притежавано право на собственост върху вещта – дърво ,но и с оглед неизпълнение на задълженията на ответника по поддържане на декоративната растителност ,като с протоколно определение от 11.02.2021г. първоинстанционният съд е разпределил доказателствената тежест при тази квалификация на осъдителния иск за осъждане ответника да заплати на ищцата сумата от 822,80лв. за претърпени имуществени вреди от повреждане на движима вещ в резултат на падане на клони от дърво , собственост на ответника ,за което последният не е положил дължимата грижа за обезопасяването му.

Първоинстанционният съд е отхвърлил предявения иск по чл.49 ЗЗД ,като е приел за установено ,че щетите по автомобила на ищцата са причинени в резултат на падане на клон от дърво, което е собственост на Община Севлиево ,но вредите не са в пряка причинна връзка с бездействието на служители на Община Севлиево, което по своя характер да е противоправно.

Спорен пред настоящата инстанция е въпросът за правилността на изводите на първоинстанционния съд за неоснователност и недоказаност на исковата претенция за присъждане на претендираното от ищцата обезщетение .

Заявените от ищцата фактически твърдения за начина на увреждане на

собствения ѝ лек автомобил „Тойота Ярис“ с рег.№ ***** са, че това е станало, когато автомобилът е бил спрял пред дома ѝ на ул. „М.Г.“36,гр.Севлиево, в периода от 05.02.2020г. вечерта до 06.02.2020г. сутринта, в резултат на паднали клони от дърво.

По делото не се спори, а това се установява и от писмените доказателства, че ищцата е собственик на описания в исковата молба лек автомобил.

Наличието на увреждания на процесния лек автомобил и механизмът на получаване, се установяват от изготвената САТЕ в производството по чл.207 ГПК и показанията на св.С. и Ч..

От приетото по ч.гр.д.№122/2020г. на РС-Севлиево заключение на САТЕ се установява ,че при извършения на процесния автомобил оглед от вещото лице на 25.02.2020г. са констатирани увреждания, като видът на щетата и начинът на възстановяване са отразени в таблица 1 от заключението . Стойността за възстановяване е определена на 822,80лв. Вещото лице е съпоставило констатираното от него при огледа на 25.02.2020г., с посоченото от ищцата място на настъпване на щетата и представените снимки, и е установило ,че има идентичност на уврежданията. Като механизъм на причиняване е определило счупване под натоварването от теглото на снега , на клон, намиращ се над автомобила. В процес на падане с ротация след пречупването , клонът и неговите разклонения удрят автомобила , основно в предната част и тавана .Ударът от основния клон с най-голям интензитет е в горната част на десния калник и десния край на предния капак, в зона над предна дясна гума.

Неоснователно е възражението на ответника ,че САТЕ не следва да се разглежда като относимо доказателство, тъй като вещото лице е коментирало снимки от 06.01.2020г. ,както и че експертизата е изготвена на база разказа на ищцата и снимки с неустановени дати, а не въз основа на непосредствени впечатления за случилото се.

От показанията на св.С. се установява ,че предоставените на вещото лице снимки са направени от него на 06.02.2020г., като свидетелят описва лично какво е възприел тогава .Посоченото от свидетеля местонахождение на дървото ,от което твърди ,че са паднали клони върху автомобила / до детска площадка/ ,неговото състояние в резултат на това – получените увреждания, метеорологичната обстановка – наличието на навалял сняг ,се потвърждават от констатациите на вещото лице Б.И. за увреждания по автомобила ,установени от огледа ,който вещото лице е извършил лично на 25.02.2020г. и за механизма на получаване; от данните от НИМХ за времето на 05.02-06.02.2020г.; от установеното от техническата експертиза, изготвена от инж.З. при обследване на дървото, от което се твърди ,че са паднали клони върху колата на ищцата, и от показанията на св.Ч. ,за който не се твърди и няма

данни да е заинтересован от изхода на делото . Свидетелят Ч. , живущ на същата улица, също твърди ,че е видял паднал клон върху колата на ищцата сутринта ,когато тръгнал за работа ,тогава имало мокър сняг. Заявеното от св.С. и св.Ч. за възприетото от тях като очевидци, не е опровергано от останалите доказателства по делото, предвид на което и ценени при условията на чл.172 ГПК, няма основание показанията на св.С. да не бъдат кредитирани.

От обстоятелствената част на САТЕ се установява ,че заключението се базира не само на представен снимков материал ,когато е станал инцидента ,но и от придобити при извършения оглед на 25.02.2020г. лични впечатления от вещото лице за състоянието на автомобила и мястото ,където се твърди от ищцата ,че е бил паркиран. Онагледеният в заключението снимков материал, за който вещото лице сочи датата 06.01.2020г., съответства на описанието, което дава св.С. за направени от него снимки на 06.02.2020г. с паднали върху процесния автомобил клони от дървото ,под което е бил спрян ,като при липсата на твърдения и данни на 06.01.2020г. метеорологичната обстановка да е била идентична с тази на 06.02.2020г. / навалял сняг/ и с оглед заявеното от св.С. и Ч., няма основание да се приеме ,че установеният от САТЕ механизъм на увреждане на процесния автомобил е различен от твърдения от ищцата и датата,когато е станало увреждането.

В исковата молба се твърди ,че автомобилът е бил паркиран вечерта на 05.02.2020г. и сутринта на 06.02.2020г. е установена щетата върху МПС от паднали клони от дървото. Датата 05.02.202г. е посочена и в производството по ч.гр.д.№122/2020г. ,по което е изготвена САТЕ, като е допусната поправка на ОФГ в молбата с протоколно определение от 09.03.2020г. Тази дата се сочи и от св.С.. Доколкото в заключението на САТЕ вещото лице е посочило 05.01.2020г. ,то в самото заключение тази дата се цитира като посочена в молбата / стр.2 от заключението/, без да бъде съобразена допусната поправка на ОФГ съгласно протоколното определение от 09.03.2020г. на РС-Севлиево по ч.гр.д.№122/2020г.

От данните по делото се установява, че процесното дърво е част от уличното озеленяване и принадлежи към собствената на ответната община зелена система съгласно чл.61,ал.2 от ЗУТ , която е публична общинска собственост съгласно чл.61,ал.4 ЗУТ. Разпоредбата на чл.62,т.10 от ЗУТ предоставя в правомощията на Общинския съвет приемане на наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на общината. По делото не се спори ,че такава наредба има приета от Община Севлиево. Същата е публикувана на сайта на общината.

От показанията на св.Н.,който от 2012г. работи в Община Севлиево като главен специалист опазване на околната среда, се установява,че процесното дърво е трайно декоративно растение ,което се намира в района на детска площадка. Това се потвърждава и от заявеното от

св.Б.,който също твърди ,че дървото е ясен и е част от декоративната система на гр.Севлиево, като същото се намира в близост до детска площадка. И на двамата свидетели са били предявени снимки от техническата експертиза от пълномощника на отвеника съгласно отразеното в протокола от с.з. на 11.02.2021г. И двамата свидетели твърдят,че края на 2019г. е правен оглед на улицата ,където се намира дървото, като не е забелязан проблем с дървото. Твърдят и за направена инвентаризация на самата детска площадка в средата на 2019г.,както и на дърветата в близост до нея.

От ответника са представени констативен протокол от 18.12.2019г. за извършена проверка на основание чл.30 от Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево, включваща и ул."****", в който е отразено, че на тази улица не са установени болни или изсъхнали дървета, застрашаващи сигурността и имуществото на гражданите, безопасността на движението, сградите, съоръженията , инженерната инфраструктура. Представен е и Доклад от 22.07.2019г. за периодичен контрол на открита площадка за игри ,контролен лист №40/ л.86 от първоинстанционното дело/, за детската площадка ,граничеща с ул."****", като в него няма отразени констатации за състоянието на дървета.

В първоинстанционното производство е приета и СТЕ ,извършена от вещо лице – инженер лесовъд, което е направило оглед и измервания на процесното дърво на ул."****" до детската площадка ,онагледено с 2 бр. снимки към заключението, Констатациите на вещото лице инж. З. са, че счупванията на клони от дървото / което е ясен на възраст най-малко 80 г./ са причинени от ветролом или снеголом. За установените пет счупвания , това се е случило в различни периоди от време. Има прерязвани /окастриени/ някои от клоните на дървото, в различни периоди от време. Дължината на някои от основните клони достига до 10м.и диаметър до 40 см. Оценка за физиологичното състояние на дървото вещото лице не е дало поради липсата на облистване , когато е извършен огледът. Според вещото лице направеният оглед от комисия от Община Севлиево на 18.12.2019г. също е в период, когато не може да се направи оценка за физиологичното състояние. В приложения доклад ,изготвен по заповед на кмета на общината №0712/19.07.2019г. ,не е посочено нищо за дърветата в близост до детската площадка. Вещото лице приема, че при определени метеорологични условия това дърво е потенциално опасно за живота и здравето на гражданите, поради което счита ,че е необходимо периодично подкастриране на клоните на дървото съгласно предвиденото в чл.32,ал.2 от Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево. Тези свои изводи обосновава с установените факти относно възрастта на дървото ,повредите по кората, напливи ,не добро месторастене и най-вече наличие на счупени клони от короната на дървото с различни периоди от време. По установените находки по дървото за мястото ,откъдето се е счупил клонът, вещото лице приема ,че не е бил увреден или изсъхнал. Като външни

климатични фактори ,които най-вероятно са довели до счупване на клон от дървото ,вещото лице е посочило съчетанието и едновременното действие на рязкото понижаване на температурата, преминаването на валежа от дъжд в мокър сняг, което води до заледряване на стъблата и по-голямо задържане на мокрия сняг по клоните, обилен снеговалеж със снежна покривка от 33 см. и силен вятър със средна скорост от 9 м/с. Съгласно заключението на техническата експертизата ,ако е нямало мокър сняг ,дори при влиянието на останалите външни климатични фактори, клонът е нямало да се счупи. Това е потвърдено от вещото лице и при изслушването му в с.з. на 26.04.2021г. Съгласно отразеното в протокола вещото лице инж.З. изрично е заявило, че : „Ако е нямало мокър сняг, и то 33 см.,при всяко едно положение няма да се счупи този клон. Ако е подкастрен – няма да се счупи . Категорично ,ако се подкастрят клоните и се скъсват, съответно няма да се счупи”. Вещото лице е посочило ,че от снимката на клона върху колата се вижда ,че клонът не е подкастрен.

Предвид констатациите на вещото лице З., е неоснователно възражението на ответника ,че падането на клона се дължи на форсмажорно обстоятелство . Вещото лице е изброило климатичните фактори ,които са довели до счупването на клона ,но освен тях в с.з. изрично е посочило ,че ако този клон е бил подкастрен няма да се счупи, като от снимката на клона върху колата се вижда,че не е подкастрен. В заключението вещото лице е обосновоало защо счита ,че такова периодично подкастриане е наложително за това дърво, като се е позовавало на възрастта ,повредите по кората ,напливи, недобро месторастене ,наличие на пречупени клони от короната на дървото с различни периоди от време, като това са фактори извън климатичните такива и са могли да бъдат съобразени при извършване на оглед от компетентните за това лица в Община Севлиево и предприемане на съответните действия за периодично подкастриане на клоните на дървото съгласно чл.32,ал.3 от Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево, която урежда тази хипотеза / ал.2 е за премахването на растителност при основания, различни от посочените от експертизата, които са в хипотезата на чл.32,ал.3 от Наредбата/. Писмените доказателства ,на които се позовава ответникът – констативния протокол от 18.12.2019г., заповед от 19.07.2019г. на кмета на Общината и доклад от 22.07.2019г.,както и показанията на св.Б. и Н., не опровергават изводите на вещото лице инж.З. за това,че при определени метеорологични условия това дърво е потенциално опасно за живота и здравето на гражданите, поради което е необходимо периодично подкастриане на клоните на дървото съгласно предвиденото в чл.32,ал.3 от Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево, както и че ако е било извършено подкастриане на клона ,то наличието на мокър сняг не би довело до счупването му ,с оглед категорично заявеното становище от вещото лице инж.З. в с.з. на 26.04.2021г.

Обстоятелството ,че липсват констатации за необходимостта от извършване на кастрене на клони от дървото в представения констативен протокол от м.декември 2019г. и доклада от м.юли 2019г. не освобождава ответника от отговорност по чл.49 ЗЗД,тъй като наличието на такава необходимост е установено от вещото лице инж.З. при извършен от него оглед на дървото при наличните обективни данни за неговото състояние ,като това е могло да бъде констатирано и от съответните длъжностни лица, на които Общината е възложила вменените по Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево задължения.

На основание изложеното предявеният иск по чл.49 ЗЗД следва да бъде уважен като основателен и доказан в претендирания размер , установен от заключението на САТЕ. Вредата на автомобила ,собственост на ищцата ,е причинена от паднали клони от дърво, което е част от зелената система на Община Севлиево .Ако е било извършено подкастриране и скъсяване на клоните ,то наличието на мокър сняг не би довело до счупването , предвид заявеното становище от вещото лице инж.З. в с.з. на 26.04.2021г., с оглед на което е налице причинна връзка между настъпване на вредата и липсата на предприети действия съгласно предвиденото в чл.32,ал.3 от Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на община Севлиево.

Неоснователно е позоваването от ответника на чл.63,ал.2 от ЗУТ, като в случая не се касае за отсичане или изкореняване на дървото, каквито хипотези визира тази правна норма.

Неоснователно е възражението на ответника за съпричиняване на вредата поради нарушаване от ищцата на забраната по чл.62,т.3 ЗДвП. От представените по делото писмени доказателства се установява ,че автомобилът е бил спрян на място,за което няма забрана за паркиране. Не се установява участъкът от пътя специално да е обозначен със знаците посочени в разпоредбата на чл.61 от ЗДвП, поради което не е установено по делото да са действали правилата на движение по чл.62 от ЗДвП..

Поради несъвпадане изводите на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде отменено и предявеният осъдителен иск уважен изцяло за сумата от 822,80лв.,ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 16.09.2020г.

Предвид изхода на спора и на основание чл.78 ГПК и чл.209 ГПК ответникът следва да заплати на ищцата направените по делото разноски в първоинстанционното производство в размер на 317,08лв. и от 440лв. в производството по чл.207 ГПК по ч.гр.д.№122/2020г. по описа на РС.Севлиево. За въззивното производство не е заявена претенция за присъждане разноски на жалбоподателката ,както във въззивната жалба, така

и в с.з. на 05.10.2021г., предвид на което не следва да се присъждат такива.

На основание изложеното, въззивният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №89 от 11.05.2021г. по гр.д.№960/2020г. на РС-Севлиево, вместо което постанови :

ОСЪЖДА ОБЩИНА СЕВЛИЕВО, ЕИК000215889, адрес : гр.Севлиево, обл.Габрово, пл."Свобода"№1 да заплати на Г. К. Б., ЕГН*****, от гр.Севлиево, ул."*****"№36 сумата от 822,80лв. на основание чл.49 ЗЗД, обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат от паднали клони от дърво върху собствения ѝ лек автомобил Тойота Ярис с рег.№***** на 05.02. срещу 06.02.2020г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 16.09.2020г. до окончателното плащане, както и сумата от 317,08лв. разноски за първоинстанционното производство, на основание чл.78, ал.1 ГПК и сумата от 420лв. разноски по ч.гр.д.№122/2020г. по описа на РС - Севлиево, на основание чл.209 ГПК.

Указва на ответника, че присъдените суми следва да се превед на посочената от ищцата в исковата молба банкова сметка, за която страната е уведомена чрез връчване на препис от исковата молба.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____